

Tanít-e a történelem?

2024 április 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A nagy sereg ezzel megsemmisült.

Már ifjú iskoláskorunkban megtanultuk a mondást: „a történelem az élet tanítómestere”. Ez a bölcs állítás állítólag Cicerótól származik, s e mondás egyik változata, melyet Komoróczy Géza, ókor-tudósunk imígyen változtatott

meg: „Az élet a történelem tanítómestere.” Szerintem mindkét mondás igaz, magunk is könnyen megtapasztalhatjuk.

Lassan 212 éve lesz, hogy Napóleon nagy hadserege, a Grande Armée megindult Oroszországba. Nem állítom, hogy a tanulmányaink során sokat hallhattunk volna a nagy háborúról, s annak titkairól, leginkább nagyszabású romantikus játékfilmek igyekeztek megmutatni, milyen is lehetett az a kétszáz évvel ezel?tti világ, s az akkori csaták. Azt azonban megtanították nekünk, akik a második világháború után születtünk, hogy Franciaország csúfos vereséget szenvedett akkoriban. Aligha árulok el titkot, hogy a napóleoni háborút egy magát mini Napóleonnak képzel? túlmozgásos országvezet? viselkedése miatt említem meg. Franciaország els? embere, Emmanuel Macron ugyanis abban a fékevesztett demokráciában, amelyben élünk, körbe rohangálta már Európa vezet?it, hogy meggy?zze ?ket, itt az id?, hogy katonákat küldjenek az európai országok Ukrajnába, az oroszok ellen.

A történelemkönyvekb?l tudhatjuk, hogy az a hajdani napóleoni háború nyáron, június hónapjában kezd?dött, ekkor indultak meg a hadak, s hamarosan totális vereséget kellett elszenvedniük. Lehet, Macron úr világot megrenget? elképzelését a közelg? nyár ihlette, de valahogyan elfelejtette, hogy akkoriban hamar jött a vereség. Az id?k persze változnak, a hadászat, a technika szintén változik, nem is kicsit, nagyon. Így hát a fegyvereket és a hadviselés fortélyait illet?en aligha hinném, hogy érdemes lenne összehasonlítást tenni az akkori és a mostani id?k között, ez amúgy is a szakért?kre tartozik. Viszont érdemes abból a régi háborúból is levonni a tanulságokat. Ezt tette a RUBICON munkatársa, Tarján M. Tamás, akinek cikkéb?l a franciákat illet?en számomra az derült ki, hogy az 1812-es hadjáratra két évig készültek. Idézem az írás idevonatkozó mondatait: „A hadjáratban a császár személyes vezetésével becslések szerint 600-800 ezer katona vett részt. A Grand Armée mintegy felét a franciák adták, a másik felét a szövetségesek, zömmel németek, osztrákok, olaszok, spanyolok tették ki.” Nos, ezeket a mondatokat olvasva, nyilván nem csak nekem, hanem másoknak is az juthat eszébe, hogy Macron úrnak alighanem valami hasonló elképzelése lehet, ezért rohangál Európa országainak vezet?ihez, hogy segítségükkel csapatokat toborozzon, hiszen ott van el?tte a napóleoni példa. Tarján M. Tamás cikkéb?l újból idézek egy megfontolandó mondatot az 1812-es csatát illet?en: „Az id? az oroszoknak dolgozott, akik a halogató taktikának – mármint annak, hogy amíg Napóleon Európai országokban toborozgatott, addig az oroszok sikeresen kiegyenlítették a franciák technikai fölényét. Mindenesetre az Oroszországba benyomuló Grand Armée morálját jelzi, hogy már az els? hét során mintegy 100 000 katona dezertált a sokak által reménytelennek t?n? háborúban.” Amely, mint tudjuk, az oroszok gy?zelmével végz?dött. A hadászathoz ért?, és a történelmet ismer? szakemberek tudják, a francia vereség akkora volt, hogy lényegében Franciaország nem tudott talpra állni. Ez a háború, amit a könyvek orosz honvéd? háborúnak neveznek, megfordította az er?viszonyokat a kontinensen, és el?készítette a császár bukását.

„Az id? nem halad, csak visszaváltozik”, valahogy így szól egy régi sláger refrénje. Nem tudom, hogy bölcs mondásokkal, vagy egyáltalán történelmi tanulságokkal foglalkozik-e Macron úr, mostanság ez nemigen látszik rajta. Nekünk, küls? szemlél?knek viszont bizony eszünkbe juthat néhány – köztük nyomdafestéket nem t?r? – mondás is az ? viselkedésér?l. (Csalán van benne. Mármint a mondásban.) Meg eszünkbe juthat az is, hogy Napóleon 1812-es csatájában seregének legalább ötszázezer katonája meghalt, elt?nt, vagy fogságba esett, és állítólag csak körülbelül húszezer ember tért haza. A nagy sereg ezzel megsemmisült.

Tanít-e a történelem? Ha az általam leélt id?szakot nézem, ismereteinket gyarapítja a történelem, tehát oktatási szempontból tanít. Évszámokat jegyzünk meg, harcokat, veszedelmeket átél? emberek elbeszéléseit hallgatjuk meg, vagy olvasunk róluk, ám hogy tanulunk-e bel?lük, arra nemigen tudok felelni. Macron úrra gondolva végképp nem. Mindenesetre ajánlanánk neki egy bölcs mondást, mégpedig George Orwellt?l. Imígyen szól: „A háború egyik legborzasztóbb kísér?jelensége, hogy a hadipropaganda, az üvöltés, a hazugságtömeg és a gy?lölködés mind-mind olyan emberekt?l származik, akik nem harcolnak.” Orwell üzenetét Zelenszkijnek is elküldheti.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló